

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 712/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Delphi Slovensko, s.r.o. v likvidácii**, Čáčovská cesta 1447/1, Senica, zastúpenej Kinstellar, s. r. o., Pribinova 34, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-5S/77/2022 takto

rozhodol:

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-5S/77/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správnemu súdu v Bratislave **prikazuje**, aby v konaní sp. zn. BA-5S/77/2022 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré je jej Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich jej právnemu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom správneho súdu v označenom konaní. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal správnemu súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznal jej finančné zadosťučinenie 20 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 712/2025-15 z 3. decembra 2025 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Sťažovateľka sa žalobou podanou pôvodne na Krajskom súde v Bratislave 4. apríla 2022 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. Z dôvodu nečinnosti krajského súdu podala 15. augusta 2022 žiadosť o urýchlenie postupu v namietanom konaní. Následne bola žaloba doručená žalovanému, ktorý sa k nej vyjadril 7. októbra 2022. K vyjadreniu žalovaného podala sťažovateľka repliku 2. novembra 2022.

4. Na základe novej súdnej mapy bol spis v júni 2023 prevezený na správny súd. Z dôvodu nečinnosti správneho súdu podala sťažovateľka 8. septembra 2023 a následne 10. januára 2024 žiadosť o nariadenie pojednávania. V máji 2024 došlo k zmene zákonného sudcu.

5. Sťažovateľka 19. júla 2024 podala sťažnosť na prietahy, ktorá bola správnym súdom vyhodnotená ako nedôvodná. Ďalšia sťažnosť sťažovateľky z 20. júna 2025 na prietahy v namietanom konaní bola upovedomením správneho súdu z 24. júna 2025 vyhodnotená ako opodstatnená.

6. Sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní, ktorého celková dĺžka presiahla 3 roky a 6 mesiacov. Vo veci, ktorej predmet konania sťažovateľka nepovažuje za zložitý, nebolo doteraz nariadené žiadne pojednávanie. Dňa 25. septembra 2025 došlo opätovne k zmene zákonného sudcu.

II.

Vyjadrenie správneho súdu

7. V podaní doručenom ústavnému súde 22. decembra 2025 predsedníčka správneho súdu poukázala na výraznú personálnu poddimenzovanosť súdu, ktorá má podľa nej nepochybne zásadný vplyv na rýchlosť konania, ako aj na množstvo prevzatých nerozhodnutých vecí zo správnych kolégií krajského súdu.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 302/2020, II. ÚS 123/2022) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06,

II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

10. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria prihliada ústavný súd aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (II. ÚS 573/2022). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

11. Predmetom napadnutého konania je žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v daňových veciach. Ide o vec, ktorá patrí do bežnej rozhodovacej agendy správnych súdov a po právnej stránke nie je zložitým konaním. Ústavný súd neidentifikoval ani žiaden prvok faktickej zložitosti veci. Z hľadiska významu predmetu konania pre sťažovateľku ústavný súd nezistil mimoriadny význam, ktorý by odôvodňoval zvlášť prioritný prístup súdu.

12. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom. Ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľky v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania. Sťažovateľka sa aktívne dožadovala nariadenia pojednávania.

13. Pokiaľ ide o postup správneho súdu (predtým krajského súdu) v napadnutom konaní o správnej žalobe sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že k prieťahom v napadnutom konaní došlo výlučne v dôsledku postupu súdu, ktorý po vykonaní prvotných procesných úkonov vo veci zostal približne od marca 2022 nečinný. Rovnako postup správneho súdu po pridelení veci na základe nového usporiadania súdov s účinnosťou od 1. júna 2023 bol poznačený absolútnou nečinnosťou. Konanie ku dňu podania ústavnej sťažnosti trvalo pred súdom prvej inštancie 3 roky a 6 mesiacov, čo sa vzhľadom na povahu veci už samo osebe javí ako neprimerané.

14. Správny súd ospravedlňuje dĺžku konania preťaženosťou súdu a jeho personálnou nedostatočnosťou. Ústavnému súdu však neostáva iné, ako zotrvať na svojej rozhodovacej činnosti, podľa ktorej takéto okolnosti nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prieťahy.

15. Ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom a dĺžka konania nie je primeraná. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom správneho súdu (ako právneho nástupcu krajského súdu, pozn.) v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

16. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke prikázal správny súd, aby v napadnutom konaní, v ktorom nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky právoplatne rozhodnuté, konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Primerané finančné zadosťučinenie

17. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala o priznanie finančného zadosťučinenia 20 000 eur, čo odôvodnila neprimeranou dĺžkou napadnutého konania a vzniknutými problémami v súvislosti s vynakladaním finančných prostriedkov na právne zastupovanie aj v rámci namietaného konania.

18. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020). Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

19. S poukazom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, charakter konania, správanie sťažovateľky a na konštatovanú nečinnosť správneho súdu, deklarovanie porušenia práv sťažovateľky a príkaz konať v napadnutom konaní je podľa názoru ústavného súdu primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie 1 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhoviel (bod 5 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

20. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej správny súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Preto ústavný súd rozhodol o povinnosti správneho súdu nahradiť sťažovateľke v určenej lehote trovy konania na účet jej právneho zástupcu (bod 4 výroku tohto nálezu).

21. Trovy konania pozostávajú z odmeny a ďalších náhrad advokáta (ktorý nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty, pozn.) v celkovej výške 771,68 eur, ktoré boli určené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 11 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 371 eur/úkon, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti; náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 14,84 eur).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu